

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 197. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605065168.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Saaledes stod Sagerne, indtil han naaede Hjørnet af Nørregade; dér kom han til at tænke paa, at det vel alligevel vilde være ham meget vanskeligt, ja, maaske helt umuligt, at komme i Forbindelse med – Kronprinsessegade, for hun havde jo afvist ham, det var jo dog det, hun sagde: at hun ikke vilde have med ham at gjøre. – Nu kunde han aldeles ikke forstaa den underlig glade Fortrøstning, han havde gaaet i, lige til Nørregade. Da han naaede ud til Peblingsøen og stod i sin Gadedør, og saa paa dens kjedelige, tamme Svaner, der dukkede og dukkede med deres lange Halse, naturligvis uden at faa fat i nogen Ting, – da var han meget oprevet og trist til Mode, og han havde dyb, smertelig Medfølelse med Rebekka, der nu gik ene og led ligesom han, blot at hun jo tillige pintes af sin Uvished. Straks efter kastede hans Tanker sig over denne hendes Uvished: om den nu ogsaa vilde sige Tvivl om hendes egen Kjærlighed? – Og nu havde hans Sind tilstrækkelig Beskjæftigelse til langt ud paa Natten, – han kunde tilsidst saa godt forstaa Rebekkas Afsky for at *pines* af at være forelsket.